

Lucie Krystlíková
ilustrace Markéta Šmalcová

Pohádkový týden

bambóok®

Lucie Krystlíková
ilustrace Markéta Šmalcová

Pohádkový týden

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Lucie Krystlíková

POHÁDKOVÝ TÝDEN

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9137. publikaci

Ilustrace Markéta Šmalcová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2024

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2024

Cover Illustration © Markéta Šmalcová, 2024

ISBN 978-80-271-7001-2 (pdf)

ISBN 978-80-271-5039-7 (print)

OBSAH

O zbloudilé bludičce Vilemíně	7
Jak švec Verpánek vytrestal marnivou kněžnu	17
Jak dráček Bucínek s přáteli doběhl draka	25
O duhových hodinách	31
Jak se lakomý rychtář polepšil	40
O houslích víly Teolíny	49
O zlém knížeti Adalbertovi	56

O ZBLLOUDILÉ BLUDIČCE VILEMÍNĚ

Hrnčíř Kuba se chystal ke spánku, když zvenku uslyšel slabounké naříkání. Vyšel před chalupu, kterou měl na kraji lesa, a co nevidí? Na lavičce sedí schoulená dívka a pláče. Zdála se mu zvláštní. Vlasy jako by jí zářily.

„Ale, ale, kdo to tu naříká?“ řekl klidným hlasem.

Děvče se leklo a vyskočilo. Už už se chtělo dát na útěk, ale Kuba ji uklidnil: „Mě se bát nemusíš. Jsem hrnčíř Kuba. A kdo jsi ty?“

Dívka se třásla a v očích se jí leskly slzy. „Já, já nevím, kdo jsem. Nic si nepamatuji,“ řekla a opět se dala do pláče.

„Tak zle snad nebude. Pojd', vyspíš se u mě v chalupě a zítra třeba na něco přijdeme.“

Kuba děvče uložil do postele a sám si lehl na lavici k peci. Sfoukl svíčku, ale ne a ne usnout. Díval se do stropu a říkal si, co je to děvče asi zač. Najednou si všiml, že dívčiny vlasy opravdu září. Zdálo se, že ta záře slábne, ale i tak to bylo podivné. Jak tak přemýšlel, zmohl ho spánek.

Probudil se s prvním slunečním paprskem. Nejprve nerozuměl tomu, proč spí na lavici u pece, ale hned